

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Den romantiske skole i Tyskland (1873)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 248. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992358600544/facsimile.pdf> (tilgået 24. juni 2021)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

klart i hans paa Bestilling forstandsdyrkende Fortællinger end i det Spøgelseagtige, det Grusomt-Vellystige og det koldt Skamløse i hans Noveller og Skuespil fra Begyndelsen af Halvfems-erne, i hvilke der tilsyneladende er nedlagt mere af hans eget Væsen.

Den første betydeligere Frembringelse af Tieck, der møder os, er *William Lovell*. Denne Romans første Del, forfattet i Tiecks 21de Aar, udkom 1795. Nu og da anslaaes allerede her med Hensyn til Kunstmagen de Strenges, som den romantiske Skole senere spillede paa.

William Lovell kommer til Paris (som Tieck da aldrig havde set) og er naturligvis opfyldt af stor Modbydelighed for Alt, hvad han oplever: «Byen er en grim, uregelret Stenhob. I hele Paris har man Følelsen af at være i et Fængsel Man taler og snakker hele Dagen uden en eneste Gang at sige, hvad man tænker Jeg er af Kedsomhed gaaet nogle Gange i Teatret. Tragedierne bestaar af Fyndsprog uden Handling eller Følelse og af langstrakte Taler, der tager sig ud, som naar paa gamle Malerier Ordene hænger ud af Munden paa Personerne. Jo mere Skuespilleren fjerner sig fra Naturen, for des større bliver han anset I den store verdensberømte Pariser-Opera faldt jeg i Søvn.» Det er de Indtryk, som Lovell, der i Bogen er Engländer, har modtaget af Paris omkring Revolutionstiden — den hele da gængse Foragt for fransk Væsen og fransk Kunst, dobbelt urimelig her, fordi den er lært udenad efter Bøger. I Mod-sætning hertil udbryder Lovell i *Théâtre français*: «O Sofokles, o guddommelige Shakespeare!» og meget betegnende siger han: «Jeg hader Menneskene, som med deres eftergjorte lille Sol [skal være Fornuften] lyser op i enhver hyggelig Dæmring og forjager de elskværdige Skygebilleder, der høede saa trygt under det hvælvede Løvtag. I vor Tidsalder er det blevet en Slags Dag, men den romantiske Nat- og Morgenbelysning var skønnere end dette graa Lys fra en skyet Himmel.»

Undtager man disse enkelte Stænk, synes Bogen ellers ved første Øjekast ikke at have nogen af de Egenskaber, som man plejer at betegne som de romantiske Frembringelsers; men i Virkeligheden viser intet Værk bedre og sikrere end dette, hvori de romantiske Bestræbelser grunder. *William Lovell* har laant sin Grundtanke og Brevformen fra en fransk Roman af den materialistiske Skribent Rétif de la Brétonne: *Le paysan pervers*.